

[Statsministeren]

kort mellemrum, må der blive tale om samme svar, når der ikke er fremkommet nye momenter i sagen. For nogle medlemmer vil der derfor være tale om en gentagelse af oplysninger, de har fået flere gange, og som i øvrigt har været bredt omtalt i den danske presse.

Jeg vil holde mig til det generelle, mens trafikministeren og miljøministeren vil besvare den mere specifikke del af forespørgslen.

Efter mit møde den 30. december 1993 med den svenske statsminister var det min opfattelse, at den svenske regering den 3. januar i år ville kunne træffe en positiv beslutning om den såkaldte tilladelighed af projektet. Det gjorde den svenske regering som bekendt ikke; den 13. januar i år traf den svenske regering en beslutning, hvorefter Øresundskonsortiet skal fremsende supplerende materiale til den svenske regering. Materialet skal vise, at konsortiets projekt efter tilpasninger opfylder Vattendomstolens forudsætninger, sådan som det er anført i domstolens udtalelse af 15. november 1993. Vattendomstolen skal vurdere materialet og komme med en supplerende udtalelse til den svenske regering.

Denne beslutning fik mig til at bede om et møde med min svenske kollega for at få klarlagt det reelle indhold af den svenske regeringsbeslutning, navnlig med hensyn til tidsmæssige konsekvenser. Den 19. januar 1994 havde jeg i Malmø et møde med den svenske statsminister om sagen. Den svenske statsminister oplyste, at det er Vattendomstolen, der afgør, hvor megen tid den har brug for, og at det først sker, når den har set materialet. Det var Vattendomstolens foreløbige skøn, at det kunne gøres på ca. 2 måneder.

Øresundskonsortiet er blevet bedt om at aflevere det supplerende materiale den 14. februar 1994, så Vattendomstolens udtalelse kan ventes at foreligge i slutningen af april eller i begyndelsen af maj. Det betyder, at den svenske regering derefter vil kunne træffe beslutning i første halvdel af maj måned. Jeg går ud fra, at Øresundskonsortiets materiale vil opfylde Vattendomstolens forudsætninger, således at der bliver tale om en positiv udtalelse fra Vattendomstolen, og det vil betyde, at den svenske regering vil beslutte, at forbindelsen er tilladelig.

Efter mødet med den svenske statsminister orienterede jeg partierne bag forliget om Øre-

sundsforbindelsen om mødet, og den 20. januar 1994 var der møde i den politiske følgegruppe, ligesom Folketingets Trafikudvalg blev orienteret samme aften.

Senest har trafikministeren og jeg som sagt været i samråd i Trafikudvalget den 27. januar 1994. Ved den lejlighed redegjorde trafikministeren for konsekvenserne for de danske landanlæg og besvarede dermed reelt den stillede forespørgsel.

Så meget om det generelle. Jeg overlader herefter gerne talerstolen til efterfølgende kolleger.

Trafikministeren (Trøjborg):

Fremskridtspartiet har i sin forespørgsel rejst spørgsmålet om, hvorvidt regeringen vil indstille ekspropriationerne og stoppe opførelsen af landanlæggene som følge af, at den svenske regering har udskudt beslutningen om Øresundsforbindelsen.

Disse oplysninger er som nævnt af statsministeren givet den 20. januar 1994 til Trafikudvalget og igen ved et samråd i Trafikudvalget den 27. januar 1994. Endvidere har Trafikudvalget den 21. januar 1994 fået oversendt notat om status for de danske landanlæg på baggrund af statsministermødet den 19. januar 1994.

Som følge af den svenske beslutning har regeringen besluttet, at arbejderne med de trafik-anlæg, som alene er nødvendige for kyst til kyst-forbindelsen, udskydes, indtil der er truffet beslutning om den endelige udformning af kyst til kyst-forbindelsen.

De anlæg, der udskydes, er godsforbindelsen fra Kalvebodløbet til Vigerslev samt motorvej og jernbaneanlæg mellem Københavns Lufthavn og starten af kyst til kyst-forbindelsen. Anlægget af personjernbanen mellem Københavns Hovedbanegård og Københavns Lufthavn samt motorvejen til Københavns Lufthavn, der har en selvstændig og vigtig betydning for udbygningen af den danske infrastruktur, videreføres som planlagt.

Det betyder, at ekspropriationer, der vedrører de dele af landanlægget, der alene har tilknytning til kyst til kyst-forbindelsen, sættes i bero, medmindre ejerne ønsker, at ejendommene overtages. Helt præcis betyder det, at de ekspropriationer, der skulle have fundet sted den 1. og 2. februar 1994, er udskudt, mens de